

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 52/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 17/06 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 214/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. októbra 2007 doručené podanie MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Ústavná sťažnosť*“, ktorým namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 17/06 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 214/07 „*pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov*“.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Súdy pripustili používať vyššej súdnej úradníčke JUDr. A. U. použiť KLAMSTVÁ O MAJETKU sťažovateľa (...)

Sťažovateľ je prototypom na adepta na oslobodenie od poplatkov. JUDr. U. sa však nezaobrá etikou a morálkou a dodržiavaním princípov spravodlivosti, jej jedinou vlastnosťou je odutosť a napínanie bicepsov - t. j. zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Pokojne použije klamné údaje o majetku a na takom základe rozhoduje - to je brutálne ponižovanie, diskriminácia a zasahovanie do práv na ochranu osobnosti, je možné použiť a uplatniť § 11 a § 13 Obč. z.

JUDr. U. v konaní 16 C/245/2005 protizákonne vymáhala súdne poplatky vo výške 3.000.- Sk, pritom musela vedieť, že v uvedenom konaní sa zo zákona poplatky neplatia...

JUDr. U. napokon odmietla ustanoviť advokáta na zastupovanie na ochranu práv sťažovateľa, napriek tomu, že vedela, že iné súdy tak vykonali...

Keďže sťažovateľ nie je advokát, mala JUDr. U. ustanoviť advokáta a nemala žiadne právo p o r u š i ť sťažovateľove právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie...

Krajský súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, čo je chybné rozhodnutie a porušil rovnakým spôsobom základné práva sťažovateľa.“

Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 52/08 zo 14. februára 2008 nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a vyzval ho, aby predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia, inak bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Na základe výzvy ústavného súdu bola sťažnosť sťažovateľa doplnená podaním z 11. marca 2008, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 18. marca 2008, v ktorom uviedol:

„Súd sťažovateľovi nevyhovel a neustanovil sťažovateľovi advokáta a žiada sťažovateľa o predloženie splnomocnenia prenajatého advokáta na konanie pred Ústavným súdom.“

Rovnako v ďalšej časti doplnenia podania z 11. marca 2008 nedostatky sťažnosti neodstránil, splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložil a iba použil hrubo urážlivé, neprimerané a dehonestujúce výroky, ako aj útočné a agresívne vyjadrenia na adresu sudcu ústavného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na verejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch, v ktorých odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí z dôvodu, že používa útočný alebo hrubo urážlivý jazyk, judikoval, že Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (napr. III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07, III. ÚS 183/07 a III. ÚS 11/08).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v doplnení sťažnosti prekročil hranicu normálneho správania a hrubo urazil sudcu ústavného súdu, a to v rozpore s princípom zachovávania úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch (obdobne III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07).

Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sťažnosť smie byť v zásade odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2008